

París, 10 de desembre 1941

Estimat Víctor - Vuy, estic molt content de veure
 tanta paraula, després de tant temps. No em contentava
 la carta que jo esperava - no només pel que deia
 o de parlar de dia, sinó més aviat per veure
 tant de poc natural i com voluntari. No et pensis
 que em ^{plena} ~~plena~~ heu d'agrair i així! La meua
 que t'heu regalat molt tot això i no, i per
 així heu quedat una mica encançonat. I, com
 em penso que cada un dels altres que
 no m'heu regalat res, per l'afany que heu
 fet per no deixar per cada un dels altres
 sentiments no tinc mai que caldre, una en
 el teu cas. Tinc cap que no poden estar amb
 tu tota aquesta temporada, sobretot la que jo
 heu passat. No et preocupis massa, - però pensa
 que el que cal a no desajustar la llei de
 les coses que ens passen, t'heu de tot una cosa
 i és així que ens ajudi a començar una millor
 a nosaltres mateixos.

Com va el curs? Pel que em dius,
 heu de ser molt interessant i complet. ~~Però~~ No

Hi ha un món amb el treball per a donar la pau
interior, i un sentiment a la nostra vida. Et que
mai no ens en fà de la nostra situació, i
el motiu que abans ^{no} feta desitja un
canvi de realitat nostra, és la impossibilitat
tot que ha passat aquí de treballar i de
lenta un món. Però no estem americans i hi

venim quan tota la joventut d'Europa - que
dóna d'Europa! - es troba en condicions iguals.

La nostra posició davant la guerra, entesa
en aquest notable planeta és idèntica a la
que sempre ha la terra. Analitzant la reproducció
indivisible que no inspira el concepte de la

vida i la societat que inclouem un dels
nosres subjektants, no s'ha pot dir que no adverteix
que una guerra ha estat menys una guerra
d'ideologies. ~~El que passa, és que~~

~~és~~ és, simplement, una guerra per l'hegemonia
mundial. Segons qui guanyi, serem altres, segons
qui, atorgues de segona classe. ha trinit no a
dubtar, certament. Però trobo absurd entretenir-se
i fer-se un ideal de l'hegemonia i uns
altres - no l'important qui regnarà.

Un petit Spoken Book. Et que probe mes curios
si que un dels can storia hagi tingut i exist que
en dies entre la guerra i una Veritativa guerra.
Et sem jons idealista si extralimitadament can
pate. Potser, si he de dir la veritat, la intencio
de i'antals en planer la novel·la can sensibla
mulla que el mateix resultat absolut i et
confessari que can can i et can can
de saltar hills. Et Veritativa ja apareta la guerra
pal objeccio que si pot i et can can
dalt: mat a sustencia un can de can, et can
personal, et can can que can can
es ha can, can que can can can
es can can can can can can
es can can can can can can
insentit.

Seguim de estudiar l'anglès? La literatura en
jans no es can can can can can
i can can can can can can
Segundament de Sp, can can can can
en el can can can can can can
Manin can. L'art de can can can can
a un tal can can can can can can
es can can can can can can
ment en can can can can can can
Monlogue, a can can can can can can

les assignacions que en fan del vostre interès
ni una mirada més ni una millora
en l'exercici. En aquest aspecte, un altre
legitim sense ministres especials. El famós,
com sempre, semblava tenir una particularitat
particular. El que més trobava a el qual
però està lent una dia tan esplèndid que
no que poder estar-ne molt.

La capacitat que en parlo heu detallada
ment del seu treball a la facultat. No hi ha
res com una bona universitat! I parlo'm
des dels anys, i la para vida per aquí. Si no

parlo tan intrínsecament que en l'aire per
que et permetressis massa - perquè, una bonitat
tan de superfície, com seria, està molt lluny de
tenir-me jo. Tinc una para de poder passar
l'aire a través amb tu, i parlo'm llargament!
Una bona alçada del teu
sermó que p'estic molt

Pratich